

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Cbi/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119210244
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119210244.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom, v právnej veci žalobcu: JUDr. Nikoleta Zajko, so sídlom Hlavná ul. 45, 931 01 Šaľa, správca úpadcu: Vegetable procesor, spol. s r.o., IČO: 36 715 522, so sídlom Limbova 7, 917 01 Trnava, právne zastúpená: DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 735 764 proti žalovanému: B. právne zastúpený: SOPKO LEGAL s.r.o., Paulínska 7523/24, 917 01 Trnava, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Úpadca Vegetable procesor, spol. s r.o. so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522 je p o v i n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.11.2019 domáhala určenia neúčinnosti právnych úkonov - prevodov a výberov peňažných prostriedkov v prospech žalovaného za obdobie od 5.9.2014 do 7.8.2015, bližšie špecifikovaných v petite žaloby a uloženia povinnosti žalovanému poskytnúť do všeobecnej podstaty úpadcu majetkový prospech vo výške 748.950 eur. V žalobe ďalej uviedla, že ako konkurzný správca pri výkone správcovskej činnosti zistila, že z bankového účtu úpadcu číslo účtu: XXXXXXXXXX vedeného H., boli vykonané viaceré prevody a výbery peňažných prostriedkov v prospech žalovaného. Z dôvodu chýbajúcej účtovnej a inej dokumentácie nevie identifikovať účel platieb. V čase prevodu finančných prostriedkov bol jediným spoločníkom úpadcu a do dnešného dňa ním aj je žalovaný, ktorý je v zmysle 9 ods. 1 písm. b) a ods. 3 ZKR spriaznenou osobou úpadcu. Podľa ustanovenia §14 ods. 3 ZKR nastali účinky začatia konkurzného konania dňa 16.8.2018 a podľa ustanovenia § 199 ods. 9 ZKR nastali účinky vyhlásenia konkurzu na majetok Úpadcu dňa 13.11.2018. Právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby, alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu. Odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania. Prevody peňažných prostriedkov uvedené v žalobe naplňajú všetky znaky ukracujúceho právneho úkonu tak, ako je definovaný v ust. § 60 ZKR. Všeobecnými predpokladmi odporovateľnosti v konkurznom konaní v zmysle ust. § 57 a § 60 a nasl. ZKR sú (i) vyhlásenie konkurzu; (ii) právny úkon dlžníka sa týka jeho majetku; (iii) ukrátenie pohľadávky veriteľa, ktorý si prihlásil pohľadávku¹; a (iv) uplatnenie odporovacieho práva v jednoročnej lehote od vyhlásenia konkurzu, (v) právny úkon bol vykonaný počas piatich rokov od začatia konkurzného konania, (vi) právny úkon bol urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, (vii) úmysel dlžníka ukrať svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu nadobudlo účinnosť dňa 13.11.2018. Je zrejmé, že jednoročná prekluzívna lehota na podanie odporovacej žaloby je zachovaná (do dňa 13.11.2019 vrátane v súlade s ustanovením § 203a ZKR), t.j. toho času ešte neuplynula. Konkurzné konanie bolo

začaté dňa 16.8.2018 a teda, 5 ročná lehota na skúmanie právnych úkonu je zachovaná. Peňažné prostriedky boli prevedené z účtu úpadcu. Prevod finančných prostriedkov z bankového účtu sa považuje za právny úkon, keďže ide o prejav vôle určitého subjektu, ktorý bol vykonaný za určitým účelom. V čase prevodu peňažných prostriedkov mal úpadca viacerých veriteľov, ktorí si následne v konkurze prihlásili pohľadávky. Žalobca demonštratívne poukazuje na konkrétne pohľadávky prihlásené do konkurzu, ktoré existovali v čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu (prevod peňažných prostriedkov) a boli právnym úkonom úpadcu (prevod peňažných prostriedkov) ukrátené, a to pohľadávky:

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava. - titul pohľadávok:

- Pohľadávka vo výške 307,8 eur na dani Daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 1.1.2014 - 31.12.2014,

- Pohľadávka vo výške 500 eur na dani za zdaňovacie obdobie 1.1.2013 - 31.12.2013,

DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s.. - titul pohľadávok:

- Výkaz nedoplatkov č.XXXXXXXXXX vzťahujúci sa na neodvedený preddavok na poistné na verejné zdravotné poistenie za obdobie 201604 do 201604 a poplatku za vydanie výkazu nedoplatkov v sume 10 eur zo dňa 11.6.2016.

Slovenská republika - Slovenská konsolidačná. - titul pohľadávok:

- Penále vypočítané z dlžnej sumy poistného vo výške 0,05% za každý deň omeškania podľa zákona 461/2003 Z.z v znení neskorších predpisov za obdobie 2/2014,4/2015 - 12/2015.

Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že všetky osobitné predpoklady odporovateľnosti prevodov peňažných prostriedkov sú splnené podľa ustanovení § 57 a § 60 a nasl. ZKR.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.12.2019 (č.l. 35 spisu) uviedol, že žalobu žiada ako nedôvodnú zamietnuť. Základnými predpokladmi úspešnosti žaloby o určenie neúčinnosti ukracujúceho právneho úkonu podľa § 60 ZKR sú okrem iného:

a) Existencia platného právneho úkonu dlžníka

b) Platný právny úkon dlžníka musel ukrátiť uspokojenie pohľadávky veriteľa, ktorý si svoju pohľadávku následne do konkurzu prihlásil

c) Existencia úmyslu úpadcu ukrátiť svojich veriteľov a vedomosť druhej strany o tomto úmysle, pričom tieto sa pri spriaznených osobách predpokladajú

d) Právny úkon bol vykonaný nie dávnejšie ako 5 rokov pred začatím konkurzného konania.

Dôkazné bremeno na preukázanie predpokladov podľa písm. a), b) a d) znáša žalobca ako správca a obrátené dôkazné bremeno na vyvrátenie zákonnej domnienky podľa písm. c) znáša žalovaný ako osoba spriaznená s Úpadcom, v prospech ktorej Úpadca úkon uskutočnil.

Zo žaloby vyplýva, že žalobca zistil existenciu viacerých bezhotovostných prevodov a hotovostných výberov z bankového účtu úpadcu v prospech žalovaného. Podľa vyhlásenia žalobcu, tento z dôvodu chýbajúcej účtovnej a inej dokumentácie nevie identifikovať účel platieb, pričom podľa ním vysloveného právneho názoru „prevod finančných prostriedkov z bankového účtu sa považuje za právny úkon, keďže ide o prejav vôle určitého subjektu, ktorý bol vykonaný za určitým účelom“. Žalobcom vyslovený právny názor považuje žalovaný za nesprávny a neobhájiteľný. Základom úspešnosti odporovania právneho úkonu je o.i. zadefinovanie konkrétneho právneho úkonu, ktorému sa odporuje, t.j. úkonu, pri ktorom je potrebné uviesť, či tento smeruje k vzniku, zmene alebo zániku právneho vzťahu, akého právneho vzťahu a kedy tento právny vzťah vznikol. Bez jasného a konkrétneho definovania právneho úkonu je žaloba nezrozumiteľná, neurčitá a nemôže byť úspešná. Prevod finančných prostriedkov je faktickým plnením, a nie právnym úkonom. Faktické plnenie je len (možným) prejavom výkonu právneho úkonu. S faktickým plnením môže byť spojený vznik, zmena a zánik právneho vzťahu (ktorý však žalobca nekonkretizuje), alebo naopak, ak prejav vôle osoby, ktorá fakticky plnila, nemala za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu, išlo by v takom prípade o bezdôvodné obohatenie na strane osoby, v prospech ktorej sa plnilo. Inak povedané, faktické plnenie môže byť podľa okolností konkrétneho prípadu zakladať tak vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale tiež môže (v spojitosti s príslušným právnym úkonom) vyvolať vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu. Žalobca by v Žalobe musel napríklad uviesť, že odporuje právnemu úkonu, ktorým úpadca bezhotovostným prevodom v sume XX zo dňa XX uhradil kúpnu cenu z kúpnej zmluvy zo dňa XX, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k predmetu prevodu XX. Len týmto príkladným spôsobom by bolo možné zadefinovať právny úkon - prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov. V kontexte vysloveného právneho názoru poukázal žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 304/2006:

„Na odporovateľné dlužníkovy právní úkony, pokud jimi dlužník zkracuje uspokojení vymahatelné pohledávky, žalobce usuzuje z obsahu záznamů v pokladním deníku dlužníka za rok 1998, z nichž jsou patrný platby ve prospěch žalovaných. Žalobní petit žalobce formuloval tak, že navrhl, aby právní úkony,

którymi byly vyplaceny žalovaným uvedené částky na základě údajů v pokladním deníku dlužníka, jsou vůči žalobci právně neúčinné; údaje o konkrétních odporovatelných právních úkonech dlužníka, včetně okolností, za nichž byly učiněny a v jakých časových souvislostech, žaloba neobsahuje.

Bylo již uvedeno, že odporovatelnými jsou dlužníkovy právní úkony, ohledně kterých věřitel prokázal splnění všech podmínek, s nimiž zákon spojuje úspěšné uplatnění odpůrčího práva

Právním úkonem se rozumí projev vůle směřující zejména ke vzniku, změně nebo zániku občanskoprávního vztahu, který právní předpisy s takovým projevem spojují (§ 34 obč. zák.). Právním úkonem ve smyslu uvedeného ustanovení občanského zákoníku však není faktická činnost, byť se jí právní úkon provádí. Za takovou faktickou činnost nutno považovat i výplatu peněžních částek provedenou dlužníkem, jak je patrné z údajů v pokladním deníku dlužníka pod označenou položkou.

S ohledem na výše uvedené dovolací soud shledal správným závěr odvolacího soudu, že žalobcem vytknuté vady návrhu na zahájení řízení, tkvící v neurčitěm a nesrozumitelněm označení odporovatelných právních úkonů, okolností významných z hlediska ust. § 42a odst. 1, 2 obč. zák. a nedostatku určitosti a srozumitelnosti žalobního petitu, neodstranil, a že pro tento nedostatek nelze žalobu o určení neúčinnosti právních úkonů věcně projednat; ke shodným závěrům dospěl dovolací soud již např. v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 2.3.2004, sp. zn. 30 Cdo 531/2003 a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.12.2004, sp. zn. 30 Cdo 1420/2003"

Ak žalobkyňa nezistila žiaden právny dôvod bezhotovostných prevodov, mala na základe ním (ne)zisteného skutkového stavu podať žalobu na plnenie - na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by išlo o pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia (bez zisteného právneho dôvodu platieb), túto bolo možné (u viacerých prevodoch, resp. hotovostných výberoch) uplatniť na súde ešte pred uplynutím premičacej doby, ktorá uplynula približne pol roka od vyhlásenia konkurzu. Z neznámeho dôvodu však žalobkyňa takúto žalobu na plnenie včas nepodala a namiesto nej si zvolila odporovaciu žalobu, v ktorej však žiaden právny úkon nedefinovala.

Napriek vyššie uvedenému, hoci žalovaný neznáša dôkazné bremeno z hľadiska preukazovania existencie konkrétneho platného právneho úkonu a hoci úlohou žalovaného nie je nahrádzať dôkaznú povinnosť žalobkyne, žalovaný uvádza nasledovný právny dôvod platieb. Všetky bezhotovostné prevody peňažných prostriedkov označené v žalobe sú úkonmi čiastkového vrátenia pôžičiek úpadcom žalovanému. Všetky hotovostné výbery peňažných prostriedkov z účtu úpadcu označené v žalobe predstavovali presun peňažných prostriedkov z bankového účtu úpadcu do pokladne úpadcu, a teda neboli žiadnym právnym úkonom, ktorým by dochádzalo k vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov. Po ich presune do pokladne boli určené na úhradu nákladov vznikajúcich pri bežnej prevádzke spoločnosti úpadcu. Podľa verejne dostupnej účtovnej závierky Úpadcu k 31.12.2013, Úpadca voči spoločníkom evidoval na účte 365 (záväzky voči spoločníkom a členom) záväzky v sume 551.328 eur. Podľa inventarizácie pohľadávok a záväzkov zaslanej úpadcom žalovanému bol k 31.12.2013 stav záväzkov úpadcu voči žalovanému v sume 762.228,16 eur. V priebehu roka 2014 došlo k zvýšeniu sumy záväzkov Úpadcu voči žalovanému o 298.246,37 eur. V priebehu roka 2014 úpadca vrátil žalovanému pôžičky v celkovej sume 813.211,74 eur. Žalovaný k 31.12.2014 evidoval voči Úpadcovi pohľadávky v celkovej sume 247.262,79 eur, čo je zrejmé aj z inventarizácie pohľadávok a záväzkov zaslanej Úpadcom žalovanému podľa stavu k 31.12.2014. Táto zvyšná suma záväzkov Úpadcu voči žalovanému bola v roku 2015 vysporiadaná, čo je zrejmé aj z inventarizácie pohľadávok a záväzkov zaslanej Úpadcom žalovanému podľa stavu k 31.12.2015.

Čiastkové vrátenia pôžičiek úpadcom žalovanému nie sú odporovateľnými právnymi úkonmi, nakoľko v období, kedy došlo k čiastkovému vráteniu pôžičiek, úpadca nemal žiadnych veriteľov, ktorých pohľadávky by boli v konkurze na majetok úpadcu prihlásené.

Právnemu úkonu dlžníka možno odporovať len vtedy, ak ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, ktorý si svoju pohľadávku následne do konkurzu prihlásil. Ak v čase uskutočnenia právneho úkonu, ktorému sa odporuje:

- a. neexistoval veriteľ s neuspokojenou pohľadávkou, alebo
- b. ak existoval veriteľ s neuspokojenou pohľadávkou, ktorá do vyhlásenia konkurzu zanikla, alebo
- c. ak existoval veriteľ s neuspokojenou pohľadávkou, ktorá do vyhlásenia konkurzu nezanikla, avšak nebola do konkurzu na majetok Úpadcu prihlásená, nie je splnený základný predpoklad odporovania právnemu úkonu podľa § 57 ods. 3 ZKR.

Platí, že veriteľ musí mať pohľadávku voči dlžníkovi v čase vykonania právneho úkonu dlžníka, resp. v momente, keď právny úkon nadobudne účinnosť. Súd môže pri rozhodovaní o právnej neúčinnosti právneho úkonu vychádzať len z pohľadávok tých veriteľov, ktorým nezaniklo postavenie účastníka konania (napr. v dôsledku popretia pohľadávky veriteľa). Ak sa odporovateľnosti bude domáhať veriteľ, musí preukázať, ktorá jeho riadne prihlásená pohľadávka bola právnym úkonom dlžníka ukrátená. Také

isté dôkazné bremeno bude mať aj správca. Je logické, že odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka sa možno domáhať len vtedy, ak určitá osoba bola v čase vykonania právneho úkonu veriteľom dlžníka. Ak by pohľadávka neexistovala vôbec, alebo by ešte nevznikla, nemohla by byť ani ukrátená. Existenciu veriteľov, ktorí si následne prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu, je nevyhnutné skúmať spätne ku každému dňu, kedy boli bezhotovostné prevody realizované. Žalobkyňa označuje veriteľov, ktorí mali byť údajne ukrátení. Žalobkyňa označuje za ukráteného veriteľa DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., ktorej pohľadávka vo výške 10 eur však vznikla a týka sa obdobia roku 2016, čo vylučuje naplnenie podmienky ukrátenia veriteľa spätne k roku 2015. Žalobkyňa označuje za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Slovenská konsolidačná, a.s., s pohľadávkou na zaplata penále za obdobie 2/2014, 4/2015-12/2015. Žalobkyňa však zamlčiava podstatné informácie o pohľadávkach. Predmetná pohľadávka v sume 1298,87 eur je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 1/2 a je pohľadávkou veriteľa Sociálna poisťovňa, pričom táto pohľadávka vznikla až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, č. 700-0410843617-GC04/17 zo dňa 24.3.2017 (právoplatnosť nastala dňa 26.4.2017) a predstavuje penále vyrubené za obdobie 2/2014, 4/2015-12/2015. Na rozdiel od pohľadávok v súkromnom práve, pohľadávka vzniknutá na základe verejnoprávneho predpisu (ktorým je aj zákon o sociálnom poistení) nevzniká priamo zo zákona, ale pohľadávkou sa stáva až jej predpísaním. Penále nie je príslušenstvom poistného a príspevkov (nie je obdobou úrokov z omeškania podľa súkromného práva), ale samostatnou pohľadávkou. Z ustanovení § 240 ods. 1, § 147 v spojení s § 241 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vyplýva záver, že pohľadávka na penále vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o jej predpísaní. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/10/2013 z 28. apríla 2014 (ktoré bolo prijaté správnym kolégiom aj ako judikát pod č. R 63/2015), v ktorom je vyslovený právny názor, „... že pohľadávka na penále nevzniká v dôsledku samotného nesplnenia si povinnosti riadne a včas odvieť poistné a príspevky; vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o predpísaní penále.“ Ak teda pohľadávka na zaplata penále vznikla Sociálnej poisťovni až právoplatnosťou rozhodnutia o jeho predpísaní z roku 2017, nemohla byť Sociálna poisťovňa ukrátená v roku 2015. Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenskú republiku - Daňový úrad Trnava. Aj v tomto prípade žalobkyňa opätovne zamlčiava podstatné informácie. Všetky pohľadávky tohto veriteľa vznikli až po vykonaní bezhotovostných platieb, ktorým žalobca odporuje. Prvá z dvoch pohľadávok, ktoré sa majú na základe zúžených informácií uvedených žalobkyňou javiť ako pohľadávky vzniknuté pred vykonaním bezhotovostných prevodov, ktorým odporuje - pohľadávka v sume 307,80 eur - je zapísaná v zozname pohľadávok Úpadcu pod č. 5/16 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. XXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 22.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2017 a predstavuje pohľadávku na zaplata pokuty. Druhá z dvoch pohľadávok - pohľadávka v sume 500 eur je zapísaná v zozname pohľadávok Úpadcu pod č. 5/71 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 100584722/2018 zo dňa 20.3.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.4.2018 a predstavuje pohľadávku na zaplata úhrnnej pokuty. Analogicky aj v prípade pohľadávky na zaplata pokuty podľa Daňového poriadku, pokuta nie je príslušenstvom pohľadávky, ale samostatnou pohľadávkou vznikajúcou až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia správcu dane o jej uložení. Zo žiadneho ustanovenia Daňového poriadku totiž daňovému subjektu nevyplýva povinnosť neuloženú pokutu zaplatiť. Až z rozhodnutia správcu dane o uložení pokuty je totiž zrejmá výška pokuty a jej splatnosť. Možno zhrnúť, že žiadny z veriteľov, na ktorých žalobkyňa poukázala nemal voči úpadcovi pohľadávku prihlásenú do konkurzu na majetok úpadcu v rozhodnom období vykonania prevodov a výberov a teda nemohol byť rozporovanými bezhotovostnými prevodmi ukrátený. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ. Žalobca toto dôkazné bremeno neuniesol.

I v prípade, ak by úpadca mal v čase vykonania úkonov, ktorým žalobkyňa odporuje, iného veriteľa, k jeho ukráteniu by nemohlo prísť nakoľko úpadca disponoval aj iným majetkom, ktorým by mohli byť prípadné pohľadávky uspokojené. Majetok úpadcu bol v rozhodnom období postačujúcim na úhradu tých pohľadávok, ktoré žalobca označil. Na podporu tvrdení predložil žalovaný odborné vyjadrenie EKONOMICKEJ KANCELÁRIE Nitra s.r.o., z ktorého vyplýva, že úpadca v roku 2015 vykazoval aktíva v brutto hodnote 830.031 eur, z čoho najväčšiu hodnotu tvorili hnuiteľné veci (595.567 eur). O ukrátenie veriteľa by potenciálne mohlo ísť len v prípade, k odporovaný právny úkon dlžníka objektívne ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, t.j. že vedie k takému zmenšeniu majetku dlžníka, ktoré malo za následok to, že veriteľ nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky zo zostávajúceho majetku dlžníka, o tento prípad však nejde.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 17.2.2020 (č.l. 86 spisu) uviedla, že nesúhlasí s argumentáciou žalovaného, že prevody z účtov a výbery z účtu nie sú právnymi úkonmi. Argumentácia žalobcu, ako aj rozhodnutie NS ČR 30 Cdo 304/2006 je mylná a prekonaná. Prejav vôle pri prevode peňazí z účtu úpadcu na účet žalovaného, spočíva v tom, že bolo urobené rozhodnutie o odoslaní/ prevode peňažnej čiastky na účet žalovaného. Takémuto konaniu predchádzalo rozhodnutie o uskutočnení platby. Rovnaká argumentácia platí aj pri výbere peňažných prostriedkov z účtu úpadcu. Argument žalovaného, že výber z účtu úpadcu nie je právny úkon a nezakladá vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov je nesprávny. Okamihom výberu z účtu sa peniaze úpadcu dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca svoju argumentáciu taktiež ilustruje na prípade kúpnej zmluvy uzavretej ústne. Predávajúci dodá tovar kupujúcemu. Uzavretím zmluvy vznikne povinnosť predávajúceho dodať tovar a povinnosť kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu. Dodaním tovaru kupujúcemu vznikne predávajúcemu pohľadávka voči kupujúcemu. Kupujúci sa zbaví záväzku voči predávajúcemu až zaplatením kúpnej ceny. Úhrada kúpnej ceny prevodom z účtu je úkon, ktorý zbavuje kupujúceho záväzku voči predávajúcemu, t.j. ide o prejav vôle smerujúci k zániku povinnosti, čo je v súlade s § 34 Občianskeho zákonníka. Ak by sme akceptovali argumentáciu Žalovaného, tak by k zániku záväzku kupujúceho voči predávajúcemu nedošlo na základe právneho úkonu. Právny záver, že platbu nemožno považovať len za právnu skutočnosť je potvrdené aj v rozsudku NS ČR zo dňa 31.8.2010 v konaní vedenom pod sp.zn. 23 Cdo 472/2008, rozsudku KS Trnava 21 Co KR/11/2018, ako aj v rozsudku NS ČR 32 Cdo 959/2008 zo dňa 25.6.2008 v zmysle ktorého, cit.“ Ve smyslu uvedeného ustanovení je právnym úkonom nepochybně i projev vůle určitého subjektu směřující ke splnění závazku. Platba je tedy důsledkem projevu vůle účastníka splnit peněžitý závazek a nelze přisvědčit dovolatelce, že platba, tedy plnění dluhu, je právní skutečností a není právním úkonem, jenž by mohl být neplatný.“ Žalobkyňa nesúhlasí s názorom žalovaného o tom, že petít žaloby je neurčitý. Keďže prevod peňažných prostriedkov, ako aj výber z účtu sú právne úkony, žalobkyňa dostatočne identifikovala právne úkony, ktorých neúčinnosť sa domáha.

4. V poznámkach k účtovnej závierke Úpadcu za rok 2014 v bode 28 (informácie o bankových úveroch, pôžičkách a krátkodobých finančných výpomociach) nie sú uvedené žiadne bankové úvery ani žiadne pôžičky voči spoločníkom. Ak by takéto pôžičky (záväzky) voči Žalovanému Úpadca evidoval, mal ich uviesť v poznámkach k účtovnej závierke.

Bolo by absurdné, ak by sa neexistencia účtovníctva dávala na ťarchu žalobkyne, ktorá napriek mimoriadnej snahe účtovníctvo nemohla zabezpečiť, nakoľko boli odcudzené práve z dôvodu konania v rozpore s odbornou starostlivosťou zo strany žalovaného odcudzené.

Žalobkyňa tvrdí, že v čase odporovateľných právnych úkonov existovali záväzky úpadcu voči veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky a u ktorých došlo k ukráteniu. Nižšie príkladmo uvádza niektoré pohľadávky:

Slovenská republika- Daňový úrad Trnava. - titul pohľadávok:

1) Pohľadávka vo výške 146,90 eur na dani Daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 01.01.2015-30.6.2015; Táto pohľadávka sa vzťahuje na nezaplatenie preddavkov za 1. a druhý štvrtrok 2015. Ide o rozdiel vzniknutý na zaplatených preddavkoch na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej lehote a výške. Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 1.466,72 eur do 31.7.2015 avšak uhradil ich až 31.3.2016. Na základe oneskorenej úhrady vyrúbil správca dane úrok z meškania vo výške 146,923 eur.

2) Pohľadávka vo výške 6,40 eur na dani Daň z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 1.1.2015 - 31.1.2015. Táto pohľadávka sa vzťahuje na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2015 na zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej výške a lehote. Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 220,49 eur do 18.2.2015 avšak uhradil ich až 30.4.2015. Na základe oneskorenej úhrady vyrúbil správca dane úrok z meškania vo výške 6,40 eur.

3) Pohľadávka vo výške 22,80 eur na dani Daň z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie jún 2015. Táto pohľadávka sa vzťahuje na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac jún 2015 na zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej výške a lehote. Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 231,56 eur do 21.7.2015 avšak uhradil ich až 17.3.2016. Na základe oneskorenej úhrady vyrúbil Správca dane úrok z meškania vo výške 6,40 eur

4) Pohľadávka vo výške 50,60 eur na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014; nezaplatenie preddavkov v ustanovenej lehote a výške . Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 231,56 eur do 31.10.2014 avšak uhradil ich až 2.5.2015. Na základe oneskorenej úhrady vyrúbil správca dane úrok z meškania vo výške 6,40 eur.

Úpadca vedel respektíve mal vedieť o tom, že v dôsledku neuhradenia daňových povinností mu bude vyrúbená sankcia zo strany správca dane.

Slovenská konsolidačná, a.s.

1) Pohľadávka vo výške 30,50 eur na dani Daň z pridanej hodnoty vyrúbenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie január 2015 v ustanovenej lehote a výške; úpadca mal uhradiť DPH 25.2.2015 ale uhradil ju 5.3.2015 a 25.3.2015.

Žalobca taktiež spochybňuje Odborné vyjadrenie Ekonomickej kancelárie Nitra, s.r.o., ktorá na jednej strane uvádza, že nedisponuje účtovníctvom úpadcu ani inými dokumentmi, pretože ich odovzdala žalovanému a na druhej strane presne uvádza typy a počet vozidiel a iného majetku, ktoré mali byť dôkazom toho, že nedošlo k ukráteniu veriteľov. Je teda otázne na základe akých podkladov poskytla Odborné vyjadrenie a aké je teda relevantné a hodnoverné Odborné vyjadrenie.

Všetky osobitné predpoklady odporovateľnosti sú splnené podľa ustanovení §57 a § 60 a nasl. Zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 3.4.2020 (č.l. 166) uviedol, že nikdy netvrdil, že s prevodom peňažných prostriedkov nemôže byť spojený aj právny úkon. Žalovaný už podrobne popísal praktické príklady, kedy je prevod peňažných prostriedkov len

- faktickým plnením bez právneho úkonu (ide napr. o mylné platby, s ktorými je spojený vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia), alebo

- prejavom právneho úkonu (napr. ak prevod prostriedkov smeruje k zániku konkrétneho právneho vzťahu).

Prevod prostriedkov je len (možným) prejavom uskutočnenia právneho úkonu. Právnym úkonom však nie platba samotná, ak s ňou nie je spojený aj právny dôvod - prejav vôle smerujúci k ukončeniu konkrétneho právneho vzťahu splnením záväzku z neho vyplývajúceho (napr. zaplatenie kúpnej ceny, vrátenie pôžičky a pod.). Aj z príkladu ilustrovaného samotným žalobcom je zrejmé, že platba nemôže byť samoúčelná, ale vždy musí smerovať k plneniu konkrétnej povinnosti (v jej prípade k zaplateniu kúpnej ceny).

Nemožno sa stotožniť ani s vyjadrením žalobkyne, podľa ktorého má jej argumentácia (že platba nie je len právnou skutočnosťou) vyplývať z ňou označených súdnych rozhodnutí.

Uznesenie NS ČR zo dňa 25.6.2008, sp.zn. 32Cdo 959/2008 - hoci predmetom konania nebolo odporovanie právnemu úkonu, z odôvodnenia uznesenia jednoznačne vyplýva, že predmetom skúmania v konaní bola úhrada konkrétnych faktúr ako prejav vôle smerujúci k zániku konkrétneho právneho vzťahu jeho splnením. Podľa odôvodnenia uznesenia, bola v danom konkrétnom prípade „platba dôsledkom prejavu vôle účastníka splniť jeho peňažný záväzok“. Inak povedané, z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé to, že platba je len „dôsledkom“ prejavu vôle a to v prípade, ak smeruje k „splneniu peňažného záväzku“, t.j zo samotného plnenia musí byť zrejmy aj titul plnenia.

Rozsudok NS ČR zo dňa 31.8.2010, sp.zn. 23Cdo 274/2008 -ani predmetom tohto konania nebolo odporovanie právnemu úkonu. Odôvodnenie rozsudku argumentačne odkazuje na predchádzajúce rozhodnutie (Uznesenie NS ČR zo dňa 25.6.2008, sp.zn. 32Cdo 959/2008). Zopakoval, že platba je dôsledkom prejavu vôle subjektu právneho vzťahu splniť peňažný záväzok. Prejav vôle bol v konaní definovaný a bol predmetom dokazovania. V danom prípade bol prejav vôle konkretizovaný, ale bol vykonaný v rozpore so zákonom (z dôvodu neexistencie súhlasu MF ČR). Nešlo však o situáciu, že by podklad na platbu neexistoval (hoc bol neplatný).

Rozsudok KS Trnava zo dňa 24.9.2019, sp.zn. 21CoKR/11/2018-468 - predmetom konania bolo určenie neúčinnosti právneho úkonu, a to výplaty odmien a prémie. Opätovne nešlo len o akúsi platbu, bez bližšej definície účelu, ktorý bol platbou sledovaný. Nemožno prehliadnuť ani bod 32 odôvodnenia tohto rozsudku, ktorým odvolací súd zamietol žalobu v časti platieb, ktoré neobsahovali číselné údaje, teda v časti, kde žalobca presne nedefinoval právne úkony, ktorým odporuje. Súd vyhovel žalobe len v časti platieb, pri ktorých bolo možné určiť, že nimi bol splnený záväzok na uhradenie odmien a prémie, a súčasne bolo možné určiť, ktorého časového obdobia sa tieto týkajú (za ktorý mesiac sú vyplácané). Z rozsudku je z výroku I zrejmé, že každá platba je definovaná aj právnym dôvodom a jej účelom. Bez identifikácie právneho úkonu, ktorému sa odporuje, nemožno žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu vyhovieť, a to práve z dôvodu, že platba je prejavom právneho úkonu len vtedy, ak smeruje k zániku konkrétneho záväzku. Ak s prevodom nemožno „spárovať“ žiadny titul plnenia, nemožno takúto platbu považovať ani za právny úkon.

Možno zhrnúť, že v každom z 3 rozhodnutí, na ktoré žalobca poukazuje, sa o právnom úkone pojednáva len v súvislosti s platbami, ktoré smerujú k zániku určitého (konkrétneho) právneho vzťahu jeho splnením, pričom tieto vzťahy boli vždy aj konkretizované. Zo všetkých týchto 3 rozhodnutí tiež vyplýva, že samotná platba je len „dôsledkom“ prejavu vôle účastníka splniť jeho záväzok. Bez toho, aby žalobca tento záväzok skutkovo vymedzil v žalobe, žalobe vyhovieť nemožno.

6. Žalobkyňa v replike vymenúva pohľadávky, o ktorých uvádza, že mali v čase uskutočnenia právnych úkonov existovať záväzky voči veriteľom, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili a malo dôjsť k ich ukráteniu. Ide o obdobie od septembra 2014 do augusta 2015.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobkyňa označuje bagateľnú pohľadávku vo výške 146,90 eur na dani z príjmov právnickej osoby za obdobie 1.1.2015 - 30.6.2015, ktorá sa má týkať nezaplatenia preddavkov za 1. a 2. štvrťrok 2015. Sama žalobkyňa však uvádza, že tieto preddavky úpadca uhradil síce oneskorene, ale uhradil ich v celom rozsahu 31.3.2016, z čoho je zrejmé, že táto pohľadávka daňového úradu zanikla, a teda do konkurzu nebola ani prihlásená. I v prípade, ak by úpadca určitým právnym úkonom veriteľa ukrátil, no jeho pohľadávku by následne uhradil, a to ešte pred vyhlásením konkurzu, nie je splnená podmienka pre určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 57 ods. 3 ZKR. Na tomto nemení nič ani fakt, že pre oneskorenú úhradu daňový úrad následne vyrubil úpadcovi úrok z omeškania. Záväzok na zaplatenie úrokov z omeškania úpadcovi vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101782858/2018 zo dňa 11.9.2018. Tento záväzok teda neexistoval v čase, v ktorom sa realizovali prevody, ktorým žalobca odporuje.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobkyňa označila bagateľnú pohľadávku vo výške 6,40 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za obdobie 1/2015. Má ísť o pohľadávku, ktorá sa má vzťahovať na neodvedenie preddavkov na deň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 30.4.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/2018 zo dňa 11.9.2018.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobkyňa označila bagateľnú pohľadávku vo výške 22,80 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 6/2015 a má sa vzťahovať na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 17.3.2016, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/2018 zo dňa 11.9.2018.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobkyňa označila bagateľnú pohľadávku vo výške 50,60 eur ako pohľadávku na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014. Rovnako aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 2.5.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/2018 zo dňa 17.9.2018.

Slovenská konsolidačná, a.s.

Žalobkyňa označila bagateľnú pohľadávku vo výške 30,50 eur ako pohľadávku na DPH vyrubenej podaním daňového priznania za obdobie 1/2015. Aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 5.3.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu.

Pre úplnosť žalovaný dodal, že súdu predložili aj zoznam prihlásených veriteľov, tak, ako sme ho obdržali od žalobkyne. V zozname pohľadávok žiadna pohľadávka Slovenskej konsolidačnej, a.s. v sume 30,50 eur titulom pohľadávky na DPH za mesiac 1/2015 zapísaná nie je. Ak nejde o pohľadávku, ktorá do konkurzu nebola prihlásená spôsobom ustanoveným zákonom, nemožno na ňu prihladať ani pri posudzovaní splnenia predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov úpadcu.

Nieť odporovateľného úkonu tam, kde v čase, keď sa právny úkon urobil, ešte iný záväzok vôbec neexistoval. Výška záväzkov, ktoré žalobca v žalobe označuje (a ktoré vznikli až v roku 2017 a 2018, pričom žalobca napáda platby úpadcu v roku 2014 a 2015) je absolútne bagateľná (menej ako 2.500 eur) vo vzťahu k majetku úpadcu v roku 2015, keď ešte k 31.12.2015 mal úpadca aktíva 830.031 eur a jeho vlastné imanie bolo vysoko kladné (+136.736 eur) a teda zostatok vlastného imania mnohonásobne prevyšoval potenciálne budúce pohľadávky neprevyšujúce 2.500 eur.

Žalobkyňa tiež spochybňuje Odborné vyjadrenie Ekonomickej kancelárie Nitra, s.r.o. Z jej námietok je zrejmé, že vecne nesmerujú k relevantnému vyvráteniu správnosti obsahu obsiahnutého v tomto Odbornom vyjadrení, ale sú len jej vlastnou úvahou. Takáto námietka preto nie je účinná (§ 151 CSP). Stav hmotného majetku je zrejmý z dostupných zdrojov, ktorými sú zverejnené účtovné závierky vrátane poznámok, kde sú uvedené zložky odpisovaného hmotného majetku. Porovnaním dvoch po sebe nasledujúcich účtovných období možno zistiť nárast alebo úbytok zložiek majetku.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s výpismi z účtu úpadcu, odborným vyjadrením Ekonomickej kancelárie Nitra s.r.o., účtovnou závierkou zostavenou k 31.12.2015 ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

8. Právny zástupca žalobkyne v konaní uviedol, že sa pridrižiava v celom rozsahu obsahu všetkých písomných podaní. Na dopyt súdu aby sa vyjadril k tvrdeniam, že žalobkyňa pred podaním žaloby nevedela bližšie identifikovať účel jednotlivých finančných transakcií (prevodov a výberov), nakoľko nemala k tomuto žiadne ďalšie bližšie dôkazy a informácie, pričom žalovaný v tejto súvislosti tvrdí, že takto žalobkyňou označené a napádané právne úkony nie sú právnymi úkonmi v zmysle právnej teórie a ak žalobkyňa nevedela tieto úkony bližšie špecifikovať, tak nemala podávať odporovaciu žalobu ale mala podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ak nemala vedomosť o existencii resp. nemala preukázaný právny titul, dôvod uvedených fin. transakcií. Z akého dôvodu sa žalobkyňa rozhodla podať odporovaciu žalobu a nie žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, advokát žalobkyne uviedol, že žalobkyňa je toho právneho názoru, že podaná odporovacia žaloba je tým správnym právnym inštitútom na domáhanie sa vrátenia v žalobe uvedených finančných transakcií. Žalobkyňa má za to, že ide o právne úkony tak ako to už zdôvodnili.

9. Právny zástupca žalovaného v konaní uviedol, že sa pridrižiava v celom rozsahu obsahu všetkých písomných podaní. Zdôraznil, že žalobkyňa nepreukázala existenciu ani jedného veriteľa s prihlásenou a zistenou pohľadávkou, ktorá by existovala v čase realizácie jednotlivých bezhotovostných prevodov resp. hotovostných výberov. Žalobkyňa tiež nevyvrátila, že v prípade ak by ňou označené pohľadávky naozaj v čase týchto prevodov a výberov existovali, tak že by ostatný majetok úpadcu nepostačoval na ich uspokojenie. Podľa názoru žalovaného nie je naplnený základný predpoklad odporovateľnosti a to ukrátenie keďže žalovaný v konaní dostatočne hodnoverne preukázal že k rozhodnému obdobiu roku 2015 podľa účtovných dokladov úpadca mal aj po vykonaných napadnutých úkonov dostatok majetku, ktorý by slúžil na uspokojenie v tom čase existujúcich pohľadávok resp. žiadne také pohľadávky v tom čase existujúce a prihlásené v konkurznom konaní neboli zistené.

10. Z výpisov z účtu úpadcu (č.l. 15 - 24 spisu) mal súd preukázané, že v období od 5.9.2014 do 7.8.2015 boli realizované prevody a výbery finančných prostriedkov tak ako ich v žalobe tvrdila žalobkyňa.

11. Z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 (č.l. 75 spisu) súd zistil, že úpadca v roku 2015 vykazoval aktíva (spolu majetok) v brutto hodnote 830.031 eur, z čoho najväčšiu hodnotu tvorili hnutelné veci (595.567 eur)

12. Z odborného vyjadrenia Ekonomickej kancelárie Nitra s.r.o. zo dňa 10.12.2019 (č.l. 70 spisu) súd zistil, že predmetná spoločnosť vypracovala Odborné vyjadrenie k majetku spoločnosti Vegetable processor, s.r.o., v ktorom uviedla, že sa síce nevie vyjadriť k stavu majetku k jednotlivým dátumom v roku 2015, ale spoločnosť každoročne podávala daňové priznanie a zasielala do príslušného registra účtovnú závierku. V roku vykazovala spoločnosť aktíva v brutto hodnote 830.031 eur. Z toho najväčšiu časť v sume 595.567 eur tvorili hnutelné veci. Boli to hlavne nákladné vozidlá (ťahače návesov, návesy), vysokozdvížne vozíky a iné stroje ako likvidný majetok.

13. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený

14. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZoKR) právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnemu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

15. Podľa § 57 ods. 2 cit. zákona právo odporovať právnemu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnemu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

16. Podľa § 57 ods. 4 cit. zákona odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

17. Podľa § 60 ods. 1 cit. zákona odporovať možno tiež každému právnomu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov (ďalej len „ukracujúci právny úkon“), ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy.

18. Podľa § 60 ods. 2 cit. zákona ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

19. Podľa § 60 ods. 3 cit. zákona odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

20. Podľa § 62 ods. 1 cit. zákona právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol, v prospech koho dlžník odporovateľný právny úkon jednostranne urobil alebo kto z odporovateľného právneho úkonu dlžníka priamo nadobudol prospech.

21. Podľa č.l. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, považujú za nesporné.

23. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

24. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

25. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

26. Pred tým ako súd posúdil dôvodnosť podanej žaloby o určenie neúčinnosti napadnutého právneho úkonu bolo nutné ako predbežnú otázku posúdiť, či boli splnené podmienky rozhodovania súdu o žalobe žalobcu v zmysle zachovania lehôt podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V konaní mal súd preukázané, že Okresný súd Trnava uznesením začal konkurzné konanie sp. zn. 25K/8/2018 dňa 16.8.2018 a dňa 13.11.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Dňa 12.11.2019 (č.l. 25 spisu) žalobkyňa uplatnila na súde právo odporovať viacerým právnym úkonom realizovaných v období od 5.9.2014 do 7.8.2015. Na základe vyššie uvedeného má súd zato, že žalobkyňa uplatnila svoje právo na súde v zákonnej lehote (v zmysle § 57 ods. 2 ZKR do jedného roka od vyhlásenia konkurzu) a napadla úkony urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania (§ 60 ods. 3 ZKR).

27. Medzi stranami je predovšetkým sporná skutočnosť, či napadnutými právnymi úkonmi dlžník, terajší úpadca ukrátil svojich veriteľov alebo nie.

28. V prvom rade je nutné uviesť, že úprava odporovateľnosti obsiahnutá v zákone o konkurze a reštrukturalizácii je úpravou špeciálnou popri právnej úprave odporovateľnosti v Občianskom zákonníku. Odporovateľnosť právnych úkonov je osobitným inštitútom, ktorý slúži na ochranu veriteľov. Odporovateľnosť právnych úkonov ako určitá sankcia nie je postihom za konkrétne vady právneho úkonu, ale za jeho právne dôsledky vo vzťahu k veriteľom dlžníka. Negatívne právne dôsledky sa prejavujú v tom, že konkrétny právny úkon dlžníka spôsobí ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľa. K tomu dôjde zásadne vtedy, keď sa právnym úkonom dlžníka zmenší jeho majetok. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

29. Všeobecnými predpokladmi odporovateľnosti sú: právny úkon, účinnosť právneho úkonu dlžníka, ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. Osobitnými predpokladmi odporovateľnosti v konkurznom

konaní sú: vyhlásenie konkurzu, právny úkon dlžníka týkajúci sa jeho majetku a ukrátenie pohľadávky veriteľa, ktorý si prihlásil pohľadávku.

30. Ako je vyššie uvedené jedným zo všeobecných a aj osobitných predpokladov odporovateľnosti je, že právnym úkonom dlžníka musí dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľa. Treba zdôrazniť, že ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa je vecou dôkazného bremena žalobcu. Úspešnosť odporovateľnosti závisí od toho, či sa majetok dlžníka jeho právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a hlavne aký majetok mu zostane na uspokojenie pohľadávky. Odporovateľnosť predpokladá, že právnym úkonom dlžníka sa skrúti uspokojenie pohľadávky veriteľa, teda že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nebude pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená vôbec alebo len čiastočne. Aj keď právnym úkonom dlžníka dôjde k zmenšeniu jeho majetku, nie je možné domáhať sa úspešne odporovateľnosti, ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, nepochybne postačuje na uspokojenie pohľadávky, pretože týmto úkonom dlžníka nedošlo ku kráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa a nie je dôvod na vyslovenie neúčinnosti takéhoto právneho úkonu. Zásadnou otázkou tak je, či hodnota majetku dlžníka (úpadcu), po vykonanom právnym úkone postačovala alebo nepostačovala na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov.

Žalobkyňa v konaní označila viacero veriteľov a pohľadávok, ktoré mali byť konaním úpadcu ukrátené v uspokojení. Vzhľadom k tomu, že išlo o viaceré konkrétne pohľadávky, konkrétnych veriteľov bolo nutné posúdiť a vyhodnotiť každú pohľadávku jednotlivo. Žalovaný sa v konaní vyjadril ku každej jednej žalobkyňou označenej pohľadávke. Žalovaný v konaní uviedol:

Veriteľ DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., ktorej pohľadávka vo výške 10 eur vznikla a týka sa obdobia roku 2016, čo vylučuje naplnenie podmienky ukrátenia veriteľa späť k roku 2015.

Žalobkyňa označila za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Slovenská konsolidačná, a.s., s pohľadávkou na zaplata penále za obdobie 2/2014, 4/2015-12/2015. Predmetná pohľadávka v sume 1.298,87 eur je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 1/2 a je pohľadávkou veriteľa Sociálna poisťovňa, pričom táto pohľadávka vznikla až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, č. XXX-XXXXXXXXXX-GCXX/XX zo dňa 24.3.2017 (právoplatnosť nastala dňa 26.4.2017) a predstavuje penále vyrubené za obdobie 2/2014, 4/2015-12/2015. Na rozdiel od pohľadávok v súkromnom práve, pohľadávka vzniknutá na základe verejnoprávneho predpisu (ktorým je aj zákon o sociálnom poistení) nevzniká priamo zo zákona, ale pohľadávkou sa stáva až jej predpísaním. Penále nie je príslušenstvom poistného a príspevkov (nie je obdobou úrokov z omeškania podľa súkromného práva), ale samostatnou pohľadávkou. Z ustanovení § 240 ods. 1, § 147 v spojení s § 241 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vyplýva záver, že pohľadávka na penále vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o jej predpísaní. Ak teda pohľadávka na zaplata penále vznikla Sociálnej poisťovni až právoplatnosťou rozhodnutia o jeho predpísaní z roku 2017, nemohla byť Sociálna poisťovňa ukrátená v roku 2015.

Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenskú republiku - Daňový úrad Trnava. Všetky pohľadávky tohto veriteľa tiež vznikli až po vykonaní bezhotovostných platieb, ktorým žalobkyňa odporuje. Prvá z dvoch pohľadávok, pohľadávka v sume 307,80 eur je zapísaná v zozname pohľadávok Úpadcu pod č. 5/16 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. XXXXXXXXXXXX/2017 zo dňa 22.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2017 a predstavuje pohľadávku na zaplata pokuty. Druhá z dvoch pohľadávok v sume 500 eur je zapísaná v zozname pohľadávok Úpadcu pod č. 5/71 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 100584722/2018 zo dňa 20.3.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.4.2018 a predstavuje pohľadávku na zaplata úhrnnej pokuty. Analogicky aj v prípade pohľadávky na zaplata pokuty podľa Daňového poriadku, pokuta nie je príslušenstvom pohľadávky, ale samostatnou pohľadávkou vznikajúcou až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia správcu dane o jej uložení.

Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 146,90 eur na dani z príjmov právnickej osoby za obdobie 1.1.2015 - 30.6.2015, ktorá sa má týkať nezaplata preddavkov za 1. a 2. štvrtrok 2015. Sama žalobkyňa uvádza, že tieto preddavky úpadca uhradil síce oneskorene, ale uhradil ich v celom rozsahu 31.3.2016, z čoho je zrejmé, že táto pohľadávka daňového úradu zanikla, a teda do konkurzu nebola ani prihlásená. I v prípade, ak by úpadca určitým právnym úkonom veriteľa ukrátil, no jeho pohľadávku by následne uhradil, a to ešte pred vyhlásením konkurzu, nie je splnená podmienka pre určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 57 ods. 3 ZKR. Na tomto nemení nič ani fakt, že pre oneskorenú úhradu daňový úrad následne vyrubil úpadcovi úrok z omeškania. Záväzok na zaplata úrokov z omeškania úpadcovi vznikol až v roku 2018

na základe rozhodnutia č. 101782858/2018 zo dňa 11.9.2018. Tento záväzok teda neexistoval v čase, v ktorom sa realizovali prevody, ktorým žalobca odporuje.

Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 6,40 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za obdobie 1/2015. Má ísť o pohľadávku, ktorá sa má vzťahovať na neodvedenie preddavkov na deň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 30.4.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101728921/2018 zo dňa 11.9.2018. Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 22,80 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 6/2015 a má sa vzťahovať na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 17.3.2016, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/2018 zo dňa 11.9.2018.

Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 50,60 eur ako pohľadávku na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014. Rovnako aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 2.5.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. XXXXXXXXXX/2018 zo dňa 17.9.2018.

Žalobkyňa ďalej označila za ukráteného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. s pohľadávkou vo výške 30,50 eur ako pohľadávku na DPH vyrubenej podaním daňového priznania za obdobie 1/2015. Aj v tomto prípade sama žalobkyňa uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 5.3.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu.

31. Žalovaný preukázateľne rozporoval a namietol, ako je vyššie uvedené, všetky žalobkyňou označené pohľadávky a veriteľov. Žalobkyňa tvrdenia žalovaného žiadnym spôsobom nevyvrátila a v konaní dostatočne hodnoverne nepreukázala existenciu pohľadávok a veriteľov, ktorí by existovali v rozhodnom čase vykonania finančných transakcií, a ktorý by si svoje pohľadávky riadne prihlásili v konkurznom konaní. Práve naopak, v konaní bolo žalovaným preukázané (listinnými dôkazmi napr. zoznamom pohľadávok, rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, Daňového úradu atď.), že žalobkyňou označené pohľadávky vznikli až po vykonaní finančných transakcií, ktorým žalobkyňa odporuje, prípadne, že tieto pohľadávky zanikli ešte pred vyhlásením konkurzu.

32. Ďalej bolo v konaní z listinných dôkazov - účtovnej závierky úpadcu zostavenej k 31.12.2015 (č.l. 75 spisu) a z odborného vyjadrenia Ekonomickej kancelárie Nitra s.r.o. zo dňa 10.12.2019 (č.l. 70 spisu) preukázané, že úpadca v roku 2015 vykazoval aktíva (spolu majetok) v brutto hodnote 830.031 eur, z čoho najväčšiu hodnotu tvorili hnutelné veci (595.567 eur). Boli to hlavne nákladné vozidlá (ťahače návesov, návesy), vysokozdvížne vozíky a iné stroje ako likvidný majetok. Stav hmotného majetku je zrejmý a preukázaný z dostupných zdrojov, ktorými sú zverejnené účtovné závierky vrátane poznámok, kde sú uvedené zložky odpisovaného hmotného majetku.

33. V konaní tak bolo dostatočne hodnoverne preukázané, že úpadca v čase účinnosti napadnutých právnych úkonov disponoval majetkom v hodnote brutto 830.031 eur, pričom neexistujú pohľadávky z tohto obdobia, ktoré by boli prihlásené a zistené v konkurznom konaní. Žalobkyňa tak absolútne nepreukázala, že napadnutými právnymi úkonmi úpadcu došlo reálne k ukráteniu uspokojenia ďalších veriteľov a čo je zásadné, veriteľov, ktorý mali v čase vykonania napadnutých úkonov voči úpadcovi pohľadávky, ktoré si riadne a včas v konkurznom konaní aj prihlásili. Treba zdôrazniť, že i v prípade ak by súd vychádzal z toho, že žalobkyňa preukázala existenciu všetkých v konaní označených pohľadávok v čase vykonania úkonov a ich prihlásenie v konkurznom konaní, tak výška, hodnota týchto pohľadávok by ani zďaleka nedosahovala hodnotu majetku, ktorý zostal žalovanému po vykonaní týchto úkonov. Preto aj v tomto prípade by k ukráteniu nedošlo, nakoľko majetok úpadcu, ktorý mu po vykonaní napadnutých úkonov zostal, by postačoval na uspokojenie označených pohľadávok. Nedošlo k takému zmenšeniu majetku, aby pohľadávky prevýšili hodnotu tohto majetku. Súd zdôrazňuje, že v danom konaní musí žalobkyňa preukázať (a to dostatočne hodnoverne), či hodnota majetku, ktorý zostal úpadcovi po vykonaní napadnutých právnych úkonov je nižšia ako hodnota zistených pohľadávok prihlásených do konkurzného konania existujúcich v dobe vykonania právneho úkonu úpadcu (dlžníka). Nie je preto ani rozhodujúci stav - hodnota všetkých zistených pohľadávok prihlásených do konkurzného konania,

ale iba tých, ktoré existovali v dobe, momente vykonania napadnutých právnych úkonov a nie je ani rozhodujúca hodnota všetkého majetku zapísaného do súpisu (teda aj majetku napr. nadobudnutého po vykonaní úkonu), ale je rozhodujúca hodnota iba takého majetku zapísaného do súpisu, ktorý existoval a zostal úpadcovi bezprostredne po vykonaní napadnutých právnych úkonoch (v prípade odporovateľnosti ukracujúcich úkonu v zmysle § 60 ZoKR je možné odporovať úkony až 5 rokov späť kedy mohlo dôjsť k zväčšeniu ale aj zmenšeniu majetku - preto stav majetku, ktorý sa zapisuje do súpisu musí byť konkretizovaný na stav v čase účinnosti úkonu a nie na stav v čase konkurzného konania).

34. Dôkazné bremeno preukázať vyššie uvedené zaťažuje iba a len žalobcu. Žalobkyňa má povinnosť preukázať že majetok dlžníka, ktorý mu po vykonaní napadnutých úkonoch zostal nepostačoval na uspokojenie prihlásených pohľadávok a právnymi úkonmi preto došlo k ukráteniu ich uspokojenia. Súd má za to, že žalobkyňa si túto svoju dôkaznú povinnosť nesplnila keď v konaní nebolo preukázané, že hodnota majetku, ktorý úpadcovi zostal po vykonaní napadnutých právnych úkonov nebola dostatočná na uspokojenie pohľadávok veriteľov existujúcich v čase vykonania právnych úkonov a prihlásených v konkurznom konaní. Preto už len z tohto dôvodu nemôže byť v konaní úspešná, nakoľko požiadavka preukázania predmetného základného predpokladu odporovateľnosti musí byť naplnená vždy. Navyiac v zmysle Čl. 8, § 153 ods. 1, 154 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, čo však žalobkyňa v naznačenom smere neurobila.

35. Žalobkyňa môže s úspechom odporovať úkony dlžníka iba v prípade, ak sú kumulatívne splnené všetky zákonné podmienky. Prvá podmienka je, že právny úkon ukracuje niektorého z veriteľov dlžníka, druhá podmienka je, že právny úkon bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tretia, že tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy, pričom tieto sa pri spriaznených osobách predpokladajú. Ukracujúcu povahu právnych úkon je potrebné posudzovať ex ante (ku dňu uskutočnenia právneho úkonu).

36. Nakoľko v konaní nebolo žalobkyňou žiadnym spôsobom preukazované, že hodnota zostávajúceho majetku úpadcu po vykonaní odporovaných právnych úkonov bola nižšia ako súčet prihlásených a zistených pohľadávok v konkurznom konaní existujúcich ku dňom vykonania právnych úkonov, nie je splnená obligatórna podmienka neúčinnosti právneho úkonu podľa § 57 ods. 4 a § 60 ods. 1 ZoKR ukrátenie prihlásených veriteľov, a preto právne úkony nie sú voči konkurzným veriteľom neúčinné, nakoľko všetky vyššie uvedené zákonné podmienky odporovateľnosti musia byť pre neúčinnosť právneho úkonu splnené kumulatívne. V danom prípade potom už nie je ani rozhodujúce, že právne úkony, vyslovenia neúčinnosti ktorých sa žalobkyňa domáha, boli urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom a v takomto prípade ZoKR predpokladá úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle (§ 60 ods. 2 ZKR), ak sa nepreukáže opak, pričom opak musí preukazovať dlžník - žalovaný, ktorý je nadobúdateľom prospechu. Nakoľko však ako je uvedené vyššie na vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu musia byť splnené všetky predpoklady súčasne, tak zistenie a preukázanie uvedenej skutočnosti (úkon bol vykonaný počas úpadku dlžníka) nemá zásadný a relevantný význam. Ako je niekoľkokrát už vyššie uvedené, základným predpokladom odporovateľnosti je, aby úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky. Bez splnenia tohto predpokladu nie je možné úspešne napadnúť odporovateľnosť. Právne úkony možno úspešne odporovať len vtedy, ak nimi došlo k ukráteniu pohľadávky, ktorú si veriteľ po vyhlásení konkurzu riadne prihlásil. Až v prípade preukázania ukrátenia veriteľa (čo sa v danom konaní nepreukázalo) súd posudzuje ďalšie osobitné predpoklady odporovateľnosti uvedené v jednotlivých skutkových podstatách, napr. § 58, 59 a 60 ZKR. Z uvedeného dôvodu súd ani neposudzoval splnenie ďalších podmienok odporovateľnosti v danom konaní

37. Z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané ukrátenie ako jedného zo základných predpokladov odporovateľnosti, čo je dostatočné na zamietnutie žaloby, sa súd bližšie nezaoberal a nevysporiadať s ďalšou právnou argumentáciou oboch sporových strán. Súd však pokladá za potrebné sa vyjadriť k spornej skutočnosti charakteru napadnutých úkonov. Súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že v prípade ak žalobkyňa v žalobe ako „právne úkony“ označila finančné transakcie - prevody a

výbery peňažných prostriedkov, tak možno mať pochybnosti o charaktere označených úkonov ako „právnych úkonov“ v zmysle právnej teórie a definície. Aj podľa súdu je takéto označenie nedostatočné na klasifikáciu úkonov ako „právnych úkonov“, bez ich ďalšej špecifikácie a to najmä účelu vykonania úkonov (faktickej činnosti) napr. že ide o plnenie z kúpnej zmluvy, pôžičky, zmluvy o dielo a pod.. Platba nemôže byť samoúčelná, ale vždy musí smerovať k plneniu konkrétnej povinnosti. Prevod prostriedkov je len (možným) prejavom uskutočnenia právneho úkonu. Právnym úkonom však nie je platba samotná, ak s ňou nie je spojený aj právny dôvod - prejav vôle smerujúci k ukončeniu konkrétneho právneho vzťahu splnením záväzku z neho vyplývajúceho (napr. zaplatenie kúpnej ceny, vrátenie pôžičky a pod.). To je však len jeden pohľad. Na druhej strane treba zdôrazniť, že v danom prípade je nutné vychádzať z konkrétnych a špecifických okolností prípadu. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že účel platieb (súvisiaci právny úkon) nevedela bližšie identifikovať z dôvodu chýbajúceho účtovníctva úpadcu. Krádež účtovníctva bola potvrdená samotným žalovaným. Nemôže byť preto na ťarchu žalobkyne, že vzhľadom na absenciu relevantných účtovných dokladov objektívne nedokázala bližšie špecifikovať právne úkony, ktorých odporovateľnosti sa domáha iba ako ich identifikáciou prostredníctvom prevodov a výberov preukázaných z bankového účtu úpadcu (tento listinný dôkaz riadne predložila). V priebehu konania samotný žalovaný potvrdil, že finančné transakcie (prevody a výbery) boli realizované v súvislosti so zmluvami o pôžičkách a uhrádzaním nákladov vznikajúcich pri bežnej prevádzke úpadcu. Podľa názoru súdu sa tak v priebehu konania podarilo „zhojiť“ tento „nedostatok“ presnejšieho označenia napádaných úkonov tak, že nie je pochybnosť o ich o charaktere ako právnych úkonov. Z uvedeného dôvodu mal súd zato, že označené finančné transakcie sú právnymi úkonmi a preto pristúpil k posudzovaniu naplnenia jednotlivých zákonných predpokladov ich odporovateľnosti (predovšetkým preukázaniu ukrátenia).

38. Súd tak na základe vykonaného dokazovania a zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala súdu splnenie základnej všeobecnej ako aj osobitnej zákonnej podmienky odporovateľnosti, že napadnutými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu a uložil úpadcovi povinnosť ich žalovanému zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

43. O náhrade trov konania rozhodoval súd podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, a to bez ohľadu na to, kto je sporovou stranou konania (že ním je správkyňa), ako aj bez ohľadu na to, ako pohľadávku predstavujúcu trovy konania z hľadiska jej uspokojenia upravuje zákon o konkurze a vyrovnaní. Procesne úspešný žalovaný má v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu tých nákladov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie jeho práva. V danom prípade mal žalovaný plný procesný úspech, preto mu súd priznal v celom rozsahu náhradu trov konania a uložil úpadcovi, ktorého v konaní zastupuje správkyňa ako žalobkyňa, povinnosť ich žalovanému zaplatiť. Je pravdou, že trovy účastníkov konkurzného konania, ale aj konaní, ktoré sú vyvolané konkurzným konaním, sú vylúčené z uspokojenia, a preto ich nemožno, okrem niektorých výnimiek, v konkurznom konaní uspokojiť. Tieto pohľadávky však nemožno považovať za neoprávnené, pretože z hľadiska hmotného práva nezanikajú a po prípadnom zrušení konkurzu ich možno uspokojiť v súdnom alebo inom konaní, za podmienky, že dlžník bude existovať a bude mať majetok. V prípade, ak v konaní bol procesne neúspešný správca, náhradu trov konania súd prizná protistrane voči úpadcovi, nie voči osobe správcu, ktorý v konaní vystupuje namiesto úpadcu s tým, že tieto trovy možno prípadne uspokojiť z úpadcovho majetku, ktorý mu zvýši po zrušení konkurzu. Aj keď je priznaná náhrada trov konania proti správcovi, nie sú jeho „osobnými trovami“, pretože správca koná v mene úpadcu a na jeho účet. Náhrada trov konania je preto pohľadávkou proti úpadcovi.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).